

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžso/122/2015
Identifikačné číslo spisu: 1013200751
Dátum vydania rozhodnutia: 26.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1013200751.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: L. L. X., bytom T. XX V., zastúpený: ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 12897-2/2013-BA zo dňa 13. marca 2013, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/97/2013-75 zo dňa 10.apríla 2015 , takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. apríla 2015 č.k. 6S/97/2013-75, m e n í tak, že žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 12897-2/2013-BA zo dňa 13. marca 2013, z a m i e t a.

Žalobcovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 10. apríla 2015 č.k. 6S/97/2013-75 napadnuté rozhodnutie žalovanej č. 12897-2/2013-BA zo dňa 13.marca 2013 ako aj prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. 705-0200099912 - GC09/12 zo dňa 24.júla 2012 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Súd zároveň žalovanej uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania žalobcu.

Rozhodnutím č. 705-0200099912-GC09/12 zo dňa 24.júla 2012 Sociálna poisťovňa pobočka Bratislava rozhodla tak, že žalobcovi ku dňu 30. apríla 2008 povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie nezaniká. Rozhodnutím žalovanej č. 12897-2/2013-BA zo dňa 13. marca 2013 žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava č. 705-0200099912 - GC09/12 zo dňa 24.júla 2012 potvrdila.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že námietka nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia neobstojí,

avšak za dôvodnú považuje námietku nesprávneho právneho posúdenia veci žalovanou (aj prvostupňovým správnym orgánom) pri vydávaní preskúmaných rozhodnutí a to s poukazom na právny názor vyjadrený v nálezoch Ústavného súdu SR (sp. zn. II. ÚS 63/2012 a II. ÚS 426/2012 obe zo dňa 21.02.2013), týkajúci sa v tomto konaní posudzovanej právnej otázky. S poukazom na záver Ústavného súdu SR vyjadrený vo vyššie uvedených nálezoch, prvostupňový súd zastáva názor, že oprávnenie na výkon advokácie je nevyhnutné vnímať nielen vo formálnej rovine (existenciou zápisu v zozname advokátov), ale aj v rovine materiálnej, danej právom vykonávať advokáciu a dosahovať z jej výkonu príjem. Potom advokát, ktorý je oprávnený vykonávať advokáciu, avšak nie je oprávnený dosahovať príjem z nej (nemôže ju vykonávať na vlastný účet), nespĺňa materiálnu podmienku na to, aby mohol byť považovaný za samostatne zárobkovo činnú osobu v zmysle § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“). Pri výklade pojmov uvedených v § 5 a § 21 ods. 4 zákona o sociálnom poistení je potrebné uprednostniť výklad materiálny a preto osobou, ktorej oprávnenie na vykonávanie advokácie zaniklo, je každý advokát, ktorý vykonával advokáciu samostatne a následne ju začal vykonávať ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným. Takáto situácia nastala aj v žalobcovom prípade, keď dňom 03. apríla 2008 prestal byť samostatne zárobkovo činnou osobou podľa zákona o sociálnom poistení, čo vyplynulo mimo iných dokladov (výpis z obchodného registra spol. ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., a dohody advokátov - konateľov spol. ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., o podmienkach dočasného samostatného poskytovania právnych služieb z 21.04.2008) aj z písomnosti SAK z 29. februára 2012 - potvrdenie zaslané prvostupňovému správnomu orgánu na jeho žiadosť. V súvislosti s posúdením záväznosti vydávania potvrdení SAK pre tretie osoby (aj Sociálnu poisťovňu) súd uvádza, že Ústavný súd SR sa v citovaných nálezoch vyjadril aj k žalovaným namietanej záväznosti potvrdenia o výkone advokácie vydanom Predsedníctvom SAK s tým, že pri posudzovaní otázky, či advokát je alebo nie je samostatne zárobkovo činnou osobou je Sociálna poisťovňa povinná z tohto potvrdenia vychádzať. Na základe týchto skutočností krajský súd ustálil, že preskúmané rozhodnutia oboch správnych orgánov vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, preto bolo potrebné tieto zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Rozsudok krajského súdu napadla včas podaným odvolaním žalovaná. Namietla, že krajský súd pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia vychádzal výlučne z argumentácie Ústavného súdu SR, vyplývajúcej z nálezov sp. zn. II. ÚS 63/2012 a sp. zn. II. ÚS 426/2012. Žalovaná je toho názoru, že žalobcovi nezaniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnej osoby dňa 30. apríla 2008 napriek skutočnosti, že od 1. mája 2008 zmenil formu výkonu advokácie a začal vykonávať činnosť advokáta ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným. Tento právny názor žalovanej je v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR vysloveným v rozsudku 7Sžso/27/2010 zo dňa 1. júla 2011, ktorý bol v rámci zabezpečenia jednotného výkladu zákonov publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov SR č. 4/2012. Nálezy Ústavného súdu SR, na ktoré krajský súd poukazuje, sú individuálnymi rozhodnutiami o sťažnostiach konkrétnych fyzických osôb. Nejde o rozhodnutia, ktorými by Ústavný súd podával záväzný výklad ustanovení zákona. Žalovaná sa tiež odvoláva na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžso/32/2013 zo dňa 27. novembra 2013, ktorým Najvyšší súd SR opätovne rozhodol vo veci po tom, ako Ústavný súd SR nálezom sp. zn. II. ÚS 63/2012 zrušil rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžso/7/2011 a vec vrátil Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR sa v rozsudku sp. zn. 7Sžso/32/2013 zo dňa 27. novembra 2013 opätovne stotožnil s právnym názorom žalovanej pri posudzovaní právneho postavenia advokátov na účely sociálneho poistenia pri zmene formy výkonu advokácie a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/124/2009-67 zo dňa 12. októbra 2010. V predmetnom rozsudku Najvyšší súd uvádza v nadväznosti na právny názor Ústavného súdu SR, že je treba rozlišovať situáciu, v ktorej advokát nie je samostatne zárobkovo činnou osobou, lebo má pozastavený výkon advokácie od situácie, v ktorej advokát svoje povolanie vykonáva, a to jednou z foriem upravených v § 12 ods. 1 zákona o advokácii. Najvyšší súd sa tiež odvoláva na doterajšiu ustálenú judikatúru ústavného súdu v obdobných veciach vo vzťahu k postaveniu advokátov. Podľa tejto judikatúry právny výklad najvyšším súdom nevykazuje nedostatky, ktoré by odôvodňovali záver o porušení základného práva na súdnu ochranu alebo práva na spravodlivé súdne konanie. NS SR poukazuje zároveň na tú skutočnosť, že k prelomeniu ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR v predmetnej veci nedošlo postupom podľa ustanovenia § 6 zákona o organizácii ústavného súdu. Ako ďalej uvádza žalovaná, v rozsudku sp. zn.

7Sžo 32/2013 zaujal Najvyšší súd stanovisko aj k záväznosti potvrdenia Slovenskej advokátskej komory o spôsobe výkonu advokácie, keď toto môže byť len jedným z podkladov rozhodnutia správneho orgánu. Ďalej žalovaná poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžo/23/2013 zo dňa 27. novembra 2013, v ktorom Najvyšší súd SR dôvodil, že oprávnenie na vykonávanie advokácie je udeľované výlučne advokátovi, a to bez ohľadu na formu výkonu advokácie. Práve od statusu advokáta, ktorému takéto oprávnenie bolo udelené, teda nie od konkrétnej formy výkonu advokácie, sa v zmysle § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení odvíja jeho postavenie SZČO. Vzhľadom na uvedené potom žalovaná navrhla prvostupňový rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že odvolací súd žalobu zamietne.

K odvolaniu, doručenému právnenému zástupcovi žalobcu dňa 22. 05. 2015, sa tento nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

Predmetom konania bolo preskúmanie rozhodnutí žalovanej a prvostupňového správneho orgánu, ktorými bolo rozhodnuté, že žalobcovi ku dňu 30. apríla 2008 povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie nezaniká.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovanej mal odvolací súd preukázané, že žalobca dňa 30. apríla 2008 podal v Sociálnej poisťovni, pobočka Bratislava registračný list - odhlášku fyzickej osoby SZČO z povinného nemocenského a dôchodkového poistenia z dôvodu zmeny formy výkonu advokácie. Žalobca tiež priložil potvrdenie o spôsobe výkonu advokácie, vydané Slovenskou advokátskou komorou pod č. 7/2008-JUDr.Pp/Ma zo dňa 28. apríla 2008, podľa ktorého od 30. apríla 2008 žalobcovi zanikne oprávnenie vykonávať advokáciu samostatne ako fyzická osoba a od 1. mája 2008 môže poskytovať právne služby len v mene a na účet spoločnosti ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., ktorej konateľom bol od 01. apríla 2008, ako to vyplynulo z výpisu z Obchodného registra. Prvostupňovým rozhodnutím č. 705-0200099912-GC09/12 zo dňa 24. júla 2012 Sociálna poisťovňa, pobočka Bratislava rozhodla o tom, že žalobcovi ku dňu 30. apríla 2008 nezaniklo povinné nemocenské a dôchodkové poistenie. Rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že žalobca bol zapísaný do zoznamu advokátov a nadobudol pre účely sociálneho poistenia postavenie samostatne zárobkovo činnnej osoby. Zmenou formy výkonu advokácie (§ 12 písm. e) zákona o advokácii) nezaniklo postavenie advokáta ako samostatne zárobkovo činnnej osoby. Proti tomuto rozhodnutiu sa žalobca odvolal, pričom žalovaná rozhodnutím č. 12897-2/2013-BA zo dňa 13. marca 2013 odvolanie žalobcu zamietla a prvostupňové rozhodnutie potvrdila. V odvolacom konaní žalovaná dôvodí, že každá osoba zapísaná v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou je samostatne zárobkovo činnou osobou na účely sociálneho poistenia, a to bez ohľadu na formu výkonu advokácie. V zmysle § 21 ods. 4 písm. b) zákona č. 461/2003 Z.z. neboli u žalobcu splnené podmienky na zánik sociálneho poistenia ku dňu 30. apríla 2008. K danému dňu nezaniklo jeho oprávnenie na výkon advokácie, a tým na účely sociálneho poistenia ani postavenie samostatne zárobkovo činnnej osoby v zmysle § 5 písm. c) zákona č. 461/2003 Z.z. Spoločnosť s ručením obmedzením, ktorej predmetom podnikania je poskytovanie právnych služieb môže založiť len advokát, teda osoba, ktorá je zapísaná do zoznamu advokátov a má oprávnenie vykonávať túto činnosť.

Podľa § 14 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení v znení účinnom od 01. januára 2008 do 12. júna 2008 povinne nemocensky poistená je samostatne zárobkovo činná osoba, ktorej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9.

Podľa § 15 ods. 1 písm. b) zákona o sociálnom poistení povinne dôchodkovo poistená je samostatne zárobkovo činná osoba, ktorá je povinne nemocensky poistená.

Podľa § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení samostatne zárobkovo činná osoba podľa tohto zákona

je fyzická osoba, ktorá má oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu 19) okrem činnosti fyzickej osoby v pracovnom pomere, na ktorej výkon je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu 21).

Poznámky č. 19 a 21 k § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení odkazuje o.i. na zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii (ďalej len „zákon o advokácii“).

Podľa § 21 ods. 1 zákona o sociálnom poistení účinného od 01. novembra 2013 do 31. decembra 2013 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osobe vzniká od 1. júla kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu⁶) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 5, a zaniká 30. júna kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu⁶) alebo výnos súvisiaci s podnikaním a s inou samostatnou zárobkovou činnosťou nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 5, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 21 ods. 4 písm. b) zákona o sociálnom poistení v znení účinnom od 01. januára 2008 do 12. júna 2008 povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie zaniká vždy samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 5 písm. b) a c) dňom zániku týchto oprávnení, a samostatne zárobkovo činnnej osobe uvedenej v § 5 písm. c) odo dňa vzniku pracovného pomeru, v ktorom na výkon činnosti je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu,²¹) ak od tohto dňa podľa svojho vyhlásenia nevykonáva činnosť samostatne zárobkovo činnnej osoby uvedenej v § 5 písm. c).

Podľa § 2 ods. 1 zákona o advokácii advokát je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora (ďalej len „komora“).

Podľa § 12 ods. 1 zákona o advokácii advokát môže vykonávať advokáciu

- a) samostatne,
- b) v združení spolu s inými advokátmi,
- c) ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti,
- d) ako komplementár komanditnej spoločnosti alebo
- e) ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o advokácii advokáti môžu na účel výkonu advokácie založiť spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorej predmetom podnikania je poskytovanie právnych služieb (ďalej len „spoločnosť s ručením obmedzeným“). Táto spoločnosť s ručením obmedzeným nesmie mať iný predmet podnikania, jej spoločníkmi a konateľmi môžu byť len advokáti a musí byť poistená pre prípad zodpovednosti za škodu, ktorá by mohla vzniknúť pri poskytovaní právnych služieb, minimálne s limitom poistného plnenia 1 500 000 EUR za každého spoločníka. Na spoločnosť s ručením obmedzeným sa vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o advokácii advokáti ako konatelia spoločnosti s ručením obmedzeným vykonávajú advokáciu v mene a na účet spoločnosti. Ak výkon advokácie v mene spoločnosti nepripúšťajú v jednotlivých prípadoch osobitné predpisy, advokáciu vykonávajú vo vlastnom mene a na účet spoločnosti.

Podľa § 15 ods. 6 zákona o advokácii advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne, v združení, ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti, alebo ako konateľ inej spoločnosti s ručením obmedzeným. Advokáti sa však môžu dohodnúť na dočasnom samostatnom poskytovaní právnych služieb v jednej veci alebo vo viacerých vopred vymedzených veciach, ak spoločenská zmluva neurčuje inak.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Prvostupňový súd sa pri rozhodovaní v žalobcovej veci plne stotožnil s právnym názorom Ústavného súdu SR vyjadreným v dvoch nálezoch (sp. zn. II. ÚS 63/2012 a II. ÚS 426/2012, obe zo dňa 21.februára 2013), neberúc pri tom do úvahy ojedinelosť týchto náleзов, keď opačný právny názor predstavuje konštantnú judikatúru aj Ústavného súdu SR, čo je zrejmé z rozhodnutí, kedy boli sťažnosti poistencov odmietnuté ako zjavne neopodstatnené. Ide napr. o uznesenia sp. zn. I.ÚS 93/2012-14 z 29.februára 2012, sp. zn. III.ÚS 426/2012-22 z 12.septembra 2012 a IV.ÚS 103/2012-13 z 1.marca 2012.

Odvolací súd poukazuje aj na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením pléna č. k. PLz. ÚS 1/2016-15 zamietol návrh II. senátu pre účely zjednotenia odchylných právnych názorov s návrhom na vyslovenie právnej vety: „Pokiaľ advokát zmenil formu výkonu advokácie zo samostatného výkonu advokácie na výkon advokácie ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, po takejto zmene formy výkonu advokácie mu nezostal zachovaný status samostatne zárobkovo činnnej osoby pre účely zákona o sociálnom poistení“.

Z ustanovenia § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení, ktoré je definíciou samostatne zárobkovo činnnej osoby na účely sociálneho poistenia vyplýva, že sa za ňu bude považovať každá fyzická osoba, ktorá má povolenie na výkon špecifikovaných činností vrátane advokácie a zároveň nie je v pracovnom pomere voči inej osobe. Aby teda bola fyzická osoba - advokát považovaná za samostatne zárobkovo činnnú, musia byť v jej prípade kumulatívne naplnené dve podmienky. Jednak je potrebné mať povolenie na vykonávanie advokácie a teda aj v materiálnej rovine ide o osobu, ktorá môže poskytovať právne služby podľa zákona o advokácii (bola zapísaná do zoznamu advokátov, nebola z tohto zoznamu vyčiarknutá, ani jej nebol výkon advokácie pozastavený) a tiež nesmie byť v pracovnom pomere k inej osobe. Je potom zrejmé, že výkon funkcie konateľa spoločnosti s ručením obmedzeným nebude pracovným pomerom, keď v tomto prípade nejde o výkon závislej práce vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, podľa pokynov zamestnávateľa. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že spôsob, akým advokát advokáciu vykonáva, špecifikovaný v § 12 ods. 1 zákona o advokácii nie rozhodným pre posúdenie, či je advokát samostatne zárobkovo činnnou osobou, resp. či má oprávnenie na výkon advokácie. Naopak, už zo samej skutočnosti, že zákon explicitne stanovuje, že advokát môže vykonávať advokáciu aj ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným vyplýva, že osoba, ktorá je konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorej predmetom podnikania je poskytovanie právnych služieb, má oprávnenie na výkon advokácie a teda naplňa podmienku stanovenú § 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení. Na tomto mieste potom tunajší súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžso/7/2012 zo dňa 24. apríla 2013, kedy v obdobnej veci uviedol, že „žalobcovi oprávnenie na vykonávanie činnosti ako také nezaniklo, je len osobitným zákonom limitovaný v tom, že túto činnosť nemôže súčasne vykonávať samostatne, keď si sám zvolil, že advokátske služby bude poskytovať prostredníctvom spoločnosti s ručením obmedzeným. Oprávnenie na vykonávanie advokácie je viazané na fyzickú osobu a nezaniká ani v prípade, že advokátsku činnosť realizuje prostredníctvom obchodnej spoločnosti, v dôsledku čoho v danom prípade nenastali zákonom taxatívne vymedzené skutočnosti (§ 21 zákona o sociálnom poistení) rozhodujúce pre zánik povinného nemocenského a dôchodkového poistenia u žalobcu ako SZČO.“

Žalobca dňa 1. mája 2008 spĺňal obe uvedené podmienky - a síce bol oprávnený vykonávať advokáciu a zároveň nebol v pracovnom pomere, je teda zrejmé, že skutočne bol samostatne zárobkovo činnnou osobou a ku dňu 30. apríla 2008 mu nezaniklo povinné nemocenské a dôchodkové poistenie. Preto tunajší súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej č. 12897-2/2013-BA zo dňa 13. marca 2013 je v súlade so zákonom a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť tak, že súd žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 12897-2/2013-BA zo dňa 13. marca 2013, zamietne.

Na zákonnosť rozhodnutia žalovanej o tom, že dňom 30. apríla 2008 žalobcovi poistenie nezaniklo (a teda, že poistenie trvá aj po 30. apríli 2008) nemôže mať vplyv prípadný neskorší zánik poistenia napríklad z dôvodu pozastavenia výkonu činnosti. O trvaní, resp. zániku poistenia žalobcu od pozastavenia výkonu advokácie 14. júla 2008 je v prípade sporu oprávnená rozhodnúť Sociálna

poisťovňa, pobočka podľa § 178 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 461/2003 Z.z.

Právny názor odvolacieho súdu je v súlade s právnym názorom najvyššieho súdu, vysloveným v rozsudku sp. zn. 7Sžso/27/2010 z 01. júla 2011, ktorý bol v rámci zabezpečenia jednotného výkladu zákonov v súlade s § 22 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. publikovaný v Zbierke stanovísk a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2012 pod č. 66.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže tento nebol v konaní úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.